

Ben Mehmet'im Ben Ayşeyim Ben Türk'üm

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 07 Aralık 2022

Terk edilesi bir düş müyüm sahi söyle?

Hani, hani öznesi hüznün kokan bir çiçeğin teninde saklı zehir miyim?

Gecenin tininde doğan ay gibi belki de ay' ı aşkla sarılı ay-yıldızlı bayrağım gibi...

Ben ki; kavuşulası bir zihniyet bir özlem ve sen ki: uyumsuz teninde evrenin kayıp geçen zaman gibi...

Gece ise kükreyen ben değilim titreyen çünkü korku yoktur hiçbir insandan ezelden...

Ben Türk'üm Türk: ezelden beri hür doğdum hür yaşarım ve aştım da tüm engelleri.

Ben Mehmet'im; ben Ayşe...

Ben Hasan Hüseyin benim ben aşka ve Rabbine ve vatanına âşık müzmin bir sevdalı varsa yoksa kabrine koşan öncesinde yüreğinin asası ve asi sevgisi ile bedeninden taşan.

Öncem de var sonram da ve anda saklıyım.

Ansızın doğan gün gibi.

Yaşaran gözlerimle yasta değil bazen Araf'ta saklıyım.

Ah, yüce Rabbim; ah, güzel yurdum sevgili toprağım ve insanım.

Hürdür benliğim bazen hazanla yatar baharla kalkarım.

Mümin'im ve Türk ve aşka aş eren:

Bir kadını olumsuz iten ve aciz bedeninden firar eden kadınlık gururu ve namusu ve onuru ve iffeti...

Anneyim.

Çocuğum da.

Erkeğim en asilinden sahip çıkan ailesine.

Ben Atatürk'ün izinde.

Ben ki sevdalı Yüce Peygamberine.

Rotam iyilik rengim beyaz bayrağım sa aldanda aka dokunan bir sonsuzlukla sarılı ufuk.

Meziyetim iman ve adalet kimine göre eziyet addedilen lakin insan olmanın mealidir içimde esen yelin uzamı ve uzaklığı varsa yoksa yakın durduğum Rabbime.

Anlatmak istedim ve anlattım: daha da söyleyecek çok şeyim var Allah'ın izniyle.

Kiblem.

Kutbum.

Kancasına takılı olduğum umudum.

Umurundayım ya da değil dünyanın lakin bildiğim o ki: Türkiye' me ve bayrağıma sevdalıyım elbet korksun da münafıklar hele ki iblise tapan kara yürekli şakayıklar.

Şakırım.

Akarım nehir gibi.

Savrulurum yel gibi.

Yoktan var eden nasıl ki verdi hükmü elbet okumaktı ilk emri.

Anlatayım o halde:

Devirdiğim kitaplar ve döngü dönendiğim nasıl ki bilgi sahip olunması tek hazine bu yüzdendir bildiğim hiçbir şey bilmediğime dair ve sevdiğim kadar alfabeyi ben kâh başta saklı kâh sonda yakaran Rabbine ve şerh düştüğüm kadar gölgelere şiarımdır bilgi ve iman ve sevgiyle estiğim ulu orta asla değil yalan.

Anlatayım ya da saklı tutayım hakkımı yürüdüğüm tek kapı elbet Hakkın beni çağıran kapısı.

Hüzünle ait olduğum Yaratan mademki O'dur hüznü kalbimden taşan ve tarafınca sevildiğime yoktur tek şüphe varsa yoksa büyüyen iman gücümle saklıyım kanadında mavi turnanın nasıl ki mavidendir göğün mintanı ve mavi gözlerinde saklıdır güzellikler sevgili Ata'mın.

Sarı saçına yağın kar.

Sevdalandığım kadar yakardığım yanımda kalmadı kar.

Kardığım kadar.

Kandığım değil andığım gün ve ömür.

Bir renksem asilinden beyaz.

Bir sessem sessizliğe inat.

Mevsimlerden örülü saçlarım ve nifak sokanlara tek itirafım:

Nasıl ki Allah var gam yok elbet serzenişim günahkârlara nasıl doğdum ben nurla ve anamın ak sütü kadar da helaldir sözcüklerim sancılı bir oluşum değil bilakis ansızın doğan gün kadar aydınlıktır yüreğim ve iç sesim.

Hem ben daha ne anlattım ki elbet varsa vaktim şakiyacağım da anbean, müzmin sevgim nasıl ki büyüyen bir çember aşka erdiğim hidayet öncesi çektiğim ne ki çekeceğim acıların yanında büyürken de yüreğim varsa yoksa aşkla kardığım yolum ve bahtım bir düş değildir yaşantım bilakis oturduğum tahtım nasıl ki bahşedilen mubah bir zaman kaderin bana tanıdığı vakitle coşar da coşarım...